

Óriási energiaellátási problémával küzdenek az Európai Unióban

KarcFM Regisztrar c. műsorában 2021. november 2-án elhangzott interjú szerkesztett változata.

Szerző: Kovács Anita (műsorvezető), Szarka László (akadémikus)

6 óra 11 perc van. Egy kis hatásszünetet követően folytatjuk azt, amiről már a felvezetőben szó esett, mégpedig az európai energiaellátás problémájával, hiszen nagy gondok vannak ezen a téren. Romániából és Szlovákiából is igencsak aggasztó hírek érkeznek, de az Egyesült Királyságban sem jobb a helyzet, ott is komoly problémákkal szembesülnek mind a fogyasztók, mind a vállalatok. Az Energiapolitika 2000 Társulat már korábban megfogalmazta azt, hogy az energiaellátás mellett az energiabiztonság is ugyanolyan fontos kérdés, és az uniós energiapolitika pedig sürgős megújításra szorul. Szarka László akadémikus, e társulat és a Klímaintelligencia nevű nemzetközi szervezet tagja volt Kovács Anita vendége a regiszter legutóbbi adásában, ebből a beszélgetésből következik most egy részlet.

- Mi az oka a jelenleg kialakuló helyzetnek, az óriási energiaáraknak? Az Európai Unió megvonta a vállalt, és azt mondta, hogy a járvány miatt van ez az egész. De hát önök a társulattal együtt más véleményen vannak. Önök miben látják a jelenlegi európai energiahelyzet gondjait?

- A társulati jelentés alapjául szolgáló konferenciára szeptember 13-án került sor. Éppen az Európai Unió kezdeményezte, hogy az Unió jövőjéről a polgárok, egyesületek Európa-szerte minél több konferenciát szervezzenek. Ebben igyekeztünk mi is kivenni a részünket. A programot Járosi Márton elnök úr alakította ki. Én „Klíma és energetika” címmel tartottam előadást. Kovács Pál államtitkár úr azokról az atomenergia-, illetve a villamosenergia-kihívásokról beszélt, amelyekkel az Európai Unió szembesül. Lóránt Károly közgazdász pedig az EU energiapolitikájának következményeit elemezte. Szeptember 13-án még nem volt látható, hogy a gázárak ennyire az égbe szöknek. A problémákat nagyon sokféleképpen magyarázzák, általában elkenni próbálják. Röviden úgy tudnám összefoglalni a helyzetet, hogy lassan-lassan beköszönt a fizikai valóság. A rideg valóság az, hogy varázsszerekkel, nem hatékony energiaforrásokkal nem lehet sem az Európai Unióban, sem pedig a világban az energiaellátást biztosítani, energiabiztonságot nyújtani.

- Önök erre gondoltak, hogy a megújuló energiák nem képesek megoldani Európa energiaellátását?

- Igen. Figyeljünk fel csak arra, hogy az ideológia a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését követeli. És közben a büntetőpadra nem csak a fosszilis energiaforrásokat ültetik, hanem ugyanúgy a vízenergiát (zárójelben megjegyezve, hogy a világ legnagyobb tíz erőműve vízerőmű), és az atomenergiát. Tehát önmagához képest sem logikus az Európai Unió és az ENSZ álláspontja. Valójában az összes hatékony, vagy valamilyen körben hatékonyak bizonyult energiaforrások ellen folyik a küzdelem. Meglehetősen szisztematikusan próbálják lerombolni az emberi civilizáció legelső alapkövetelményét, az energiaellátást. Ez az önmagában is

teljesen önellentmondásos támadás valójában arra irányul, hogy drasztikus korlátozásokat szeretnének mindezzel igazolni.

- *A végső célja ennek a politikának, vagy ennek az ideológiai áramlatnak mi lehet?*

- Maurice Strongnak hívják azt a kulcsfigurát, aki az egész ideológiát a háttérlobbiknak, lobbicsoportok érdekeinek megfelelően kialakította, és levezette ezeket a játszmákat. Ez a Maurice Strong az ENSZ főtitkárhelyettesi tisztségét vitte, amíg egy korrupciós ügy miatt le nem bukott. De továbbra is az ő vonala mentén megy tovább a klímaügy. Már '92-ben - a riói csúcs idején - fenntarthatatlannak ítélték azt, hogy az emberiséget biztonságosan, energiával el lehet látni, és ezt a civilizációt, ami addigra létrejött, már akkor meg akarták szüntetni. Mindez elolvasható az interneten, például az őt méltató nekrológban, ami 2016 elején született meg. Strong - ennek az egész szakmai akciósornak a kigondolója - 2015 végén, a párizsi klímacsúcs előtt egy-két héttel halhatott meg. Nyilván megvan ennek az elgondolásnak a pénzügyi-politikai, globalizációs-globalista háttere. Ezekkel nem foglalkoztam, mindössze a környezettudományt alakító alapvető lépéseket vizsgáltam végig, és mindenütt Maurice Strong keze nyomára bukkantam.

- *És a végső cél az, hogy lecsökkentsék az emberiség létszámát?*

- Hát, lehet ezt hallani; a Microsoft vezetőjének is volt ilyen nyilatkozata. Igazából annyira felfoghatatlan egy normálisan gondolkodó ember számára, hogy mi a végső cél, hogy el sem merjük képzelni, hogy mit akarnak. Azt hallottam egy ENSZ-hez bekötődött NGO (civil szervezet) vezetőjétől, hogy az emberiség új korszakba fog lépni, ahol már nem lesz különbség az ember és a gépember között, és ezt az átalakulást nem a civilizáció végének, hanem kezdetének gondolják. Mindezt, mint üdvözlendő ténytet közölte az elnök. Egy kb. 2 évvel ezelőtti konferencián itt, Budapesten, közvetlenül Erik Overland-tól hallottam.

- *Na hát akkor hagyjuk is, hogy milyen távlatokat jelölnének ki az emberiség számára azok, akik azt gondolják, hogy a jelenlegi éghajlatváltozás, a klímaváltozásért az ember a felelős. Önök viszont azt mondják, hogy ez az Energiapolitika 2000 Társulat állásfoglalása is azt mondja, hogy a jelenlegi éghajlatváltozás nem példátlan, és nem lenne szabad egyetlen tényezőnek: az ember által a légkörbe kibocsátott széndioxidnak tulajdonítani a változásokat. És ugye az ember megnézi esténként a tévéhíradóban a Kanári-szigetekhez tartozó La Palma szigetén a vulkánkitörést, akkor azt mondja, hogy Uramisten, ennyi széndioxidot az ember mikor képes a légkörbe kibocsátani. Erről az ENSZ kormányközi klímaváltozási testülete nem tudom, hogy szót ejt-e. Mindenesetre most maradjunk itt Magyarországon. Tehát ez a társulati állásfoglalás, amivel gondolom, hogy ön is egyetért, ez mire hívja fel a figyelmet?*

- Megjegyzem, hogy olvastam én már olyan úgynevezett tudományos publikációt a közelmúltban, ami az ilyen rendkívüli természeti jelenségeket is az embernek tudja be: állítólag az ember széndioxid-kibocsátást triggerelte.

- *Tehát a vulkánkitörésnek is az ember az oka?*

- Igen, igen. Ilyen meredek állítások is olvashatók. Még a Nyugat-Antarktisz környékén végbemenő magmatizmus-vulkanizmusra, és sok egyéb geodinamikai jelenségre is igyekeznek kiváltó okként ráhúzni az emberi szén-dioxid kibocsátást. Megmagyarázhatatlan ún. pozitív visszacsatolások sorozatával (aminek semmiféle fizikai alapja nincs, csupán ideológiai maszlag) vezetnek vissza mindent a CO₂ kibocsátásra, miközben az emberi széndioxid kibocsátás egy teljesen fölösleges láncszem az ok-okozatok rendszerében.

- *Hogy érti ezt, hogy fölösleges?*

- Hát úgy, hogy megvannak az éghajlatváltozásnak a valós természeti okai. Aki egy kicsit is figyeli a naptevékenységet, a Föld jelenségeit (pl. a mágneses térváltozásokat, a földforgási idősort, a tengelydőlésszög változásait, stb. stb.), akkor az látja, hogy minden örökké változik. Egyáltalán nincs garantálva, hogy az átlaghőmérséklet plusz-mínusz egytized fokon belül marad. De még ha a globális átlaghőmérséklet állandó is marad, valahol mindig lesz valamilyen változás és átrendeződés. Tehát ha a Földön összességében nincs hőmérsékletváltozás, akkor is vannak hosszú távú trendek egyes régiókban: egyes helyeken melegedés, másutt hűlés. Most például példátlanul hideg tél volt az Antarktiszon. És az elmúlt 15 évre visszamenőleg az északi sarkvidéki jégmennyiség alakulására sem lehet egyértelmű trendet mondani. Jobban kellene tisztelni a természet erejét. Borzasztó nagyképűség mindent egy ilyen pitiáner mennyiségnek tulajdonítani, és arra visszavezetni.

- *Már amit az ember kibocsát, erre gondol, hogy pitiáner mennyiség. Na most egy érdekes dolog is van, akkor beszéljünk még mindig az Energiapolitika 2000 Társulat javaslatai előtt arról, hogy ugye ön tagja ennek a Klímaintelligencia (Clintel) nevű, 900 kutatóból és mérnökből álló nemzetközi csoportnak, amely már 2019-ben is írt levelet az ENSZ főtitkárának, és fölhívta a figyelmét, hogy nincs klímavészhelyzet. Most pedig az ENSZ kormányközi klímaváltozási testület elnökének írtak levelet. Annak a testületnek, amely jelentéseket ad ki (most legfrissebben a nyáron a hatodikát) a Föld klímakörülményeiről. És önök fölhívják a figyelmet, hogy ha megnézi az ember a hosszú jelentést, ami több ezer oldal, és megnézi annak a kivonatát, amit a politikai döntéshozók számára készítettek, akkor a kettő között erős eltérések vannak. Önök politikai szándékosságot is érzékelnek, tehát a politikai döntéshozókat ez a testület befolyásolja. Idézek az önök nyílt levelének egy mondatából, miszerint a mostani jelentést mozgalmi irányváltásnak tekintik. Tehát politikai befolyásolásnak tekintik a politikusoknak készülő ENSZ-jelentésnek a rövidített változatát. Mi mondatta ezt önökkel?*

- Ez egy nagyon érdekes levél, amit a Clintel vezetői írtak alá, és küldtek el az IPCC elnökének. A világ összes politikai vezetőjének is szándékoznak levelet küldeni. A levél nagyon visszafogott, semmi másról nem szól, mint arról az ellentmondásról, ami az IPCC jelentés több ezer oldalnyi tartalma között, és a politikai döntéshozók számára készített összefoglaló között feszül.

- *Mondjon egy példát rá, amiből egy hétköznapi halandó is megérti, hogy eltorzultak a rövidített változat kijelentései, tényei, felvetései?*

- Azt írja például a politikai döntéshozók számára készített összefoglaló, hogy a jelenlegi éghajlatváltozás példátlan, és azt egyértelműen az ember okozza. Ugyanakkor, aki átbogarássza a teljes jelentést, az azt látja (ráadásul, ha még egy kicsit is ismeri az éghajlatváltozás múltját, a paleoéghajlati jelenségeket), hogy a jelenkori éghajlatváltozás nem példátlan. És nem egyértelmű, hogy a földi légkör az ember hatására melegeedett volna fel. Azt lehet mondani a korrekt tudomány alapján, hogy több antropogén és természeti hatás egyelőre ismeretlen kombinációjának a következménye. Legalábbis ez szűrhető le a részletes IPCC szakmai jelentésből. A politikai döntéshozók számára pedig mindezt leegyszerűsítik arra, hogy egyértelműen az ember hatására történt a felmelegedés. Ez egyike annak a hat ellentmondásnak, amit felsorol a Clintel. És a levél arra is emlékezteti az IPCC elnökét, hogy jó 10-12 évvel ezelőtt az ENSZ főtitkára egy független intézménytől kért felülvizsgálatot arról, hogy mit gondolnak az IPCC eljárásáról. Ugyanis már akkor is fölmerült az a gyanú, hogy a sok-sok lelkiismeretes szakember munkájából (egy nagyon részletes, több ezer, összességében több tízezer, a hat jelentést együttevén talán százezer oldalt is elérő dokumentum-mennyiségből) kiszemezgetik azokat a pontokat, amelyek a követendő ideológiát szolgálják. Egy ilyen gyanú már fölmerült régebben is. És akkor azt javasolta az a független testület, hogy az IPCC jelentésekben ezután a kritikai megjegyzéseket is figyelembe kell venni, és hogy megfelelően kell tükröztetni a viták lényegét. Most teljesen világosan látszik, hogy a politikai döntéshozók számára készített összefoglalóban fittyet hánytak mindezekre a javaslatokra.

- Közben ez az ideológia kapott egy megerősítést, méghozzá a fizikai Nobel-díjat. Egy német és egy japán úr kapta, azért, mert kimutatták, hogy a légkörben megnövekedett szén-dioxid-szint hogyan vezet a hőmérséklet emelkedéséhez. A német tudós, Klaus Hasselmann egy olyan modellt alkotott meg, ami összekapcsolta az időjárást és az éghajlatot, és Hasselmann kutatásai alapján sikerült igazolni, hogy a légkör elmúlt évszázadban tapasztalt felemelkedésének fő oka az emberiség növekvő szén-dioxid-kibocsátása. Hát ez egy nagy fegyvertény ennek az ideológiának az oldalán. Mi a véleményük ezzel kapcsolatban?

- Volt erről szó az Akadémia Földtudományi Osztálya legutóbbi ülésén is, ahol szinte ünnepi körülmények között jelentette be osztályelnök úr, hogy két földtudományi kutató is Nobel-díjat kapott. Nekem az volt erre a válaszom, hogy meggyőződésem szerint nem ez az utolsó Nobel-díj, amit földtudományi kutató a klímaváltozások kutatásában kapott. Lesz még olyan, aki az emberi szén-dioxid-kibocsátás hatását sokszorosán felülíró természeti változások kutatásáért fog Nobel-díjat kapni.

- De hát akkor ő azt mondja, ha jól értettem, hogy ők elkezdtek erről a kérdésről gondolkodni, de a gondolkodás még nincs befejezve.

- Abszolút nincs befejezve.

- Igen, akkor nézzük, hogy az Energiapolitika 2000 Társulat elég kemény pontokat tett itt a közleményüknek a végére, az elsőt idézem: célszerű lenne a megújulókkal kapcsolatos hazai programokat felfüggeszteni, és az eddigi tapasztalatokat feldolgozni. Ugye ez nagyon erős, mert akár állami programokról is szó van ezzel

kapcsolatban. Támogatásokat lehet elnyerni, ha napelemeket szerel valaki a háztetőre, vagy napelem parkot hoz létre. Ezek a pontok milyen irányba mutatnak?

- Ha valaki napelemeket szerel fel, az rendben van, amennyiben az energiát fölhasználja ott helyben. De ha ráköti az országos villamosenergia-hálózatra, és ha túl sokan teszik ezt, akkor megrengetik az egész rendszernek a biztonságát, és ez a nagy probléma. Többek között erről szólt Kovács Pál államtitkár úr előadása. Megtörtént már, hogy a paksi atomerőmű teljesítményét kellett visszaterhelni, mert egész Európára kiterjedően - egy napig, vagy egy fél napig tartó - jó idő volt: fúj a szél, és sütött a nap is. Akkor éppen nem tudtak mit kezdeni az elektromos energiával, és ezeket a biztonságosan működő erőműveket vissza kellett terhelni.

- Vissza kellett terhelni, ez mit jelent? Le kellett állítania valamit az atomerőműben?

- Csökkentett teljesítményt lehetett csak a hálózatba kibocsátani az atomerőműből, tehát kárba vészett ez az energia. Ugyanakkor pedig, hogyha eljön az este, lemegy a nap, amikor szükség lenne a fűtésre, és ha nem fúj a szél se, akkor meg egyáltalán nincs energia. Rossz az az összehasonlítási alap, amiben teljesítményeket hasonlítanak össze. Nem teljesítményeket kellene összevetni, hanem energiamennyiségeket. És akkor kiderül, hogy villogni (pl. fölillantani egy lézerefényt) csak pillanatnyi időtartamokra lehet. Tartósan biztosítani ugyanazt az intenzitást (pl. a lézer esetében a fényerősséget) már nem olyan egyszerű, mint ahogyan azt a megújuló hívei gondolják. Az év legnagyobb részében bizony - akár tetszik, akár nem - rá vagyunk szorulva mindazokra az erőművekre, amelyek megbízhatóan, éjjel és nappal, szabályozhatóan képesek az energiaellátást biztosítani. Ilyen a gázerőmű, de az alaperőművek: a szénerőmű és az atomerőmű is ilyen, és ilyen a vízerőmű is.